

Warszawa, 30 września 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

A44b 19/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18425.

~~Kl. 3 c, 3/01.~~

Lightning Fasteners Limited
(Witton-Birmingham, Wielka Brytania).

44a, 53/01

Spinacz rozsuwany.

Zgłoszono 17 grudnia 1930 r.

Udzielono 16 maja 1933 r.

Pierwszeństwo: 21 grudnia 1929 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy tak zwanych spinaczy rozsuwanych. W myśl wynalazku suwak, służący do zamykania i otwierania spinacza, zaopatrzony jest w samoczynne urządzenie zamykające.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok spinacza według wynalazku; fig. 2 przedstawia sam suwak; fig. 3 przedstawia suwak w przekroju; fig. 4 przedstawia suwak w przekroju po linii 4 — 4 na fig. 3; fig. 5 przedstawia suwak w przekroju po linii 5 — 5 na fig. 3. Fig. 6 przedstawia suwak, a fig. 7 — 14 przedstawiają inne postacie wykonania swaka w myśl wynalazku.

Spinacz rozsuwany według fig. 1 składa

się z dwóch taśm 15, 16 z tkaniny, których krawędzie lub brzegi 17 są wzmocnione zapomocą sznurka, na którym zamocowane są w pewnych odstępach człony zamykające 18. Człony te są na obu taśmach jednakowe, przyczem są tak umieszczone, że mogą zachodzić wzajemnie między siebie. Zamykanie i otwieranie spinacza uskutecznia się zapomocą swaka 19, którego górna i dolna płytki 20, 21 połączone są klinową częścią 22. Suwak posiada kanały w kształcie litery Y, które przesuwają się po brzegach taśm. W postaci wykonania według fig. 1 — 6 na swaku 19 są umieszczone dwie części zamykające 23, 24, których tylny koniec 25 zgięty jest pod kątem prostym w dół i umocowany w części klino-

wej 22 suwaka przez przynitowanie lub w inny odpowiedni sposób. Pałaki zamykające 23, 24 biegną najpierw zasadniczo równolegle do suwaka; jednakże w miejscu 26 są one zgięte ku przodowi wdół tak, że część 27 ich leży pochyło. Przednie końce części 27 są zapadkowo zaostrome i mogą się poruszać w stronę suwaka. Zwykle utrzymywane są one zapomocą ciśnienia sprężyny, np. gdy same są wykonane sprężysto, w zahaczeniu z częściami zamykającymi 18 (fig. 3).

Części zamykające przechodzą przytem przez zaopatrzone w ukośną ściankę przednią 20b otwory 20a górnej płytki 20. Płaszczyzna 20b łączy przednie końce lub ostrza części 27 i ogranicza ich ruch do góry. Otwory 20a mogą być podłużne albo posiadać inny odpowiedni kształt. Tylne końce 25 pałaków zamykających osadzone są w otworach 28, które rozszerzają się ku górze tak, że pałaki mogą się odginać, jak to zaznaczono linjami przerywanymi na fig. 3.

Pierścień lub uszko 29 połączone jest z suwakiem w ten sposób, że swą częścią 30 zachodzi pod pałaki zamykające 23, 24. Skoro uszko 29 zostanie pociągnięte ku przodowi w celu utworzenia spinacza, wówczas podnosi ono końce 27 pałaków zamykających do położenia, zaznaczonego na fig. 3 linjami przerywanymi tak, iż przednia krawędź lub koniec odłącza się od członów zamykających 18. Gdy spinacz zostaje zamknięty przez pociągnięcie wsteczne suwaka 19, wtedy końce 27 przesuwają się przez członów 18, nie wywierając działania. Końce pałaków zamykających 23, 24 są nieco wzajemnie przestawione, wskutek czego jeden z nich może wchodzić między jedną parę członów 18 jednej taśmy, a drugi — między dwa członów drugiej taśmy. Ewentualnie może również wystarczyć jeden pałak zamykający.

W postaci wykonania według fig. 7 i 8 zamiast pałaka zamykającego zastosowano

płaski pasek metalowy 31. Jest on na swym tylnym końcu dwa razy zgięty tak, iż końcem 32 można go osadzić ztyłu w suwaku 19. Po osadzeniu koniec 32 umocowuje się silnie przez zaciśnięcie naokoło niego suwaka. Pałak zamykający można również zamocować zapomocą trzpienia, klamry lub też w podobny sposób. Odpowiednie zgięcie pałaka zamykającego 31 umożliwia w korzystny sposób zachodzenie jego pomiędzy członów 18 spinacza. Na przednim końcu znajduje się jeden tylko występ zamykający 33. Na żądanie jednakże na końcu tym mogą się również znajdować dwa występy.

W postaci wykonania według fig. 9 i 10 pałak zamykający lub zapadka 34 na jednym końcu połączona jest obrotowo z suwakiem 19 zapomocą bocznych występów 35, które znajdują się za parą odpowiednio wyciętych nasadek 36 suwaka. Przedni koniec odpowiednio zgiętej zapadki jest podobnie ukształtowany, jak na fig. 7 i 8 i posiada występ 33. Przy złożeniu suwaka i zapadki, ta ostatnia odgina się w środku do góry, aby móc wprowadzić końce, poczem zapadka się rozciąga. Działanie jest takie samo, jak w opisanych postaciach wykonania, z tą jednakże różnicą, że zahaczenie następuje tu wskutek ciężaru zapadki, a nie pod wpływem jej sprężystości.

Według fig. 11 i 12 pałak zamykający lub zapadka 37 połączona jest z suwakiem 19 zapomocą oczek 38 i sworznia zawiesowego 39. Pałak zamykający obejmuje suwak i posiada sprężysty występ 40, który od dołu opiera się o suwak i zapewnia zahaczenie pałaka. Przewidziane są również dwa występy 41, 42 o rozmaitej długości, tak iż w każdy szereg członów zamykających 18 zachodzi jeden występ.

Według fig. 13 i 14 w tylnym końcu suwaka znajduje się wycięcie 43, w którym przytrzymywany jest zgrubiony koniec 45 pałaka zamykającego lub zapadki 44 przy pomocy ruchomego sworznia 46. Występ 47

zapadki opiera się o sprężynę 48, osadzoną nieruchomo w suwaku i powodującą zwykle zachodzenie zapadki 44 między człony zamykające 18.

Przedmiot niniejszego wynalazku przedstawia zatem samoczynne urządzenie zamykające, które zapobiega niepożądanemu przesuwaniu się suwaka wzdłuż spinacza. Zbyteczny jest tu osobny uchwyt, zwolnienie bowiem następuje samo przez się przy użyciu pierścienia lub uszka. Zamknięcie zamyka się samoczynnie, gdy zapomocą uszka przesuwa się suwak w kierunku przeciwnym. Występy pałaków zamykających lub zapadek przesuwa się przytem jałowo po członach zamykających.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Spinacz rozsuwany, znamieny tem, że zaopatrzony jest w jeden lub dwa pałaki zamykające (23, 24) lub zapadki, albo jeden lub dwa występy (33) tak, iż zahaczenie następuje albo tylko w jednym albo w obu szeregach członów zamykających.

2. Spinacz według zastrz. 1, znamieny tem, że w razie istnienia dwóch występów zahaczających (33) są one tak w stosunku do siebie przedstawione, jak są przedstawione człony zamykające (18) na taśmie z tkaniny, tak iż oba kolce zamykające mogą jednocześnie zachodzić między nie.

3. Spinacz według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że pałaki zamykające lub zapadki składają się z zagiętych na tylnym końcu pod kątem prostym drutów (23, 24) lub podobnych urządzeń, które zamocowa-

ne są w rozszerzającym się wydrążeniu (28) suwaka (19) tak, iż za pociągnięciem do góry i zpowrotem uszka (29), służącego do przesuwania suwaka, mogą się ugiąć.

4. Spinacz według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że pałak albo pałaki zamykające lub zapadki (31) są na swym tylnym końcu (32) zgięte dwa razy pod kątem prostym tak, iż można je silnie zacisnąć w suwaku, nie wpływając ujemnie na ich sprężystość.

5. Spinacz według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że zapadka (34) osadzona jest obrotowo zapomocą znajdującego się na jej tylnym końcu czopa bocznego (35) w odpowiednio wyciętych nasadach (36) na suwaku (19) i pod wpływem swego ciężaru zachodzi między człony zamykające (18).

6. Spinacz według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że zapadka (37) zamocowana jest obrotowo zapomocą sworznia (39) na tylnym końcu suwaka (19) i posiada sprężysty występ (40), który opiera się o suwak i zapewnia zachodzenie występu lub występów (41, 42) między człony spinacza.

7. Spinacz według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że zapadka (44), zamocowana obrotowo przy pomocy sworznia (46) na tylnym końcu suwaka (19), opiera się przy pomocy występu (47) o osadzoną nieruchomo w suwaku sprężynę (48), która uskutecznia zahaczanie występu zapadki.

Lightning Fasteners Limited.

Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

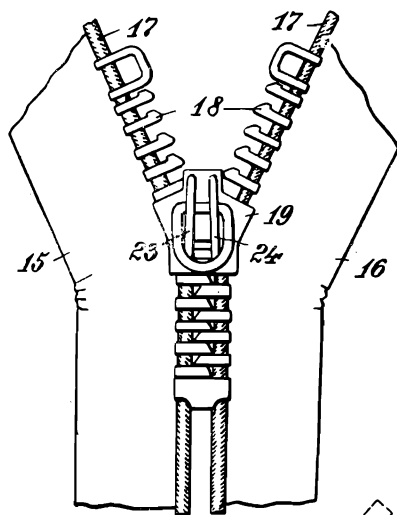

Fig. 1

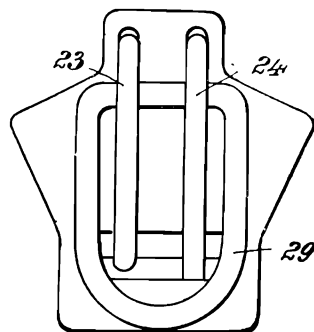

Fig. 2

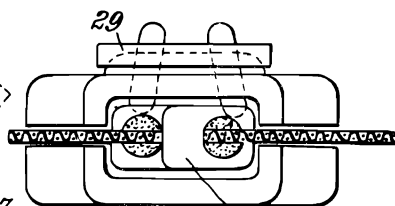

Fig. 4

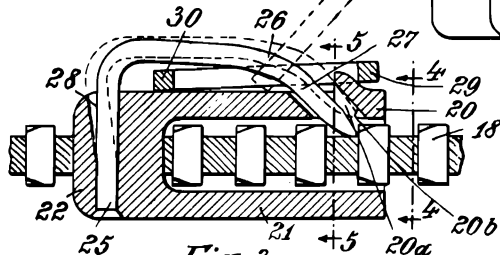

Fig. 3

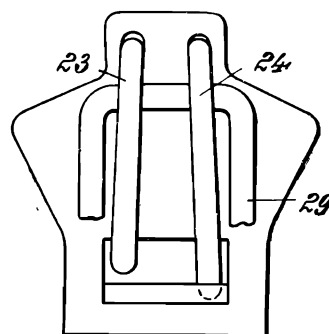

Fig. 6

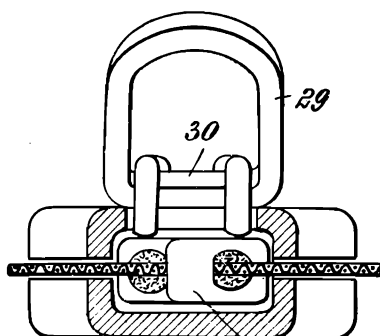

Fig. 5

